

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve:
egyszer 5 frt, félre 2 frt 50 kr.
negyed 1 frt 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
Megjelenik minden szombat.
Egyes számok kaphatók Weidinger N.
kinyitók. (Nemzetközi 10 frt.)

SZERKESZTŐI IRODA:

Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.

Előfizethetni helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Hirdetések ára:

Egy öt hasábolos példát sor egyeztet
megjelenésért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
10-szeri 4 kr. üzemelt. — Minden
hirdetés után 30 kr. helyigényű áru-
tér. A nyilatkozat 1 példát 10 kr.
A hirdelési díj előre üzemelt.

KIADÓ HIVATAL:

János-utca 8-ik szám.

Vasárnapi munkaszünet.

A munka után pihenni kell.

Ez a természet szent törvénye, melyet büntetlenül senki át nem hagh. — Az ember testének úgy, mint lelkének szüksége van nyugalomra, hogy a fárasztó munka közben elvezetett erőt visszapótolja s új erőt gyűjtson az új munkára. Mert a kifáradt test és lélek nyugalmat nyer ugyan az üdítő álomban, de az álom egymaga még nem elégséges az elvezetett erő pótlására és új erőgyűjtésre.

Az pedig sokszorosan bebizonyított tény, hogy az emberi szervezet fokozott erővesztés nélkül nem képes a szakadatlan munkára. A folytonos munka ugyanis a szervezetet rövid idő alatt tönkre teszi, elsatnyítja s a betegségek iránti ellenállási képességét óriási mértékben gyengíti. — Éppen ez az egyik legfőbb oka annak, hogy a munkások közt oly óriási nagy a halandóság.

Mindezeknek, úgy látszik, már Mózes tudatával bírt, midőn Istent oly munkásul tüntette fel, ki hat nap alatt teremtvén a világot, a hetedik napon megnyugodott. S népe előtt a hetedik nap megünneplését isteni parancsként állította fel. És Mózesnek — eltekintve az isteni parancstól s egyedül a tapasztalatra támaszkodva — közegészségügyi tekintetben megcáfolhatatlanul igaza volt.

A vasárnapi munkaszünet közegészségügyi előnyei teljesen jogosulták teszik annak szigorú megtartását. — Ellenesei, kik kénytelenek ezt elismerni, de szükkeblüségüket bevalani nem merik, azért kárhoztatják a munkaszünetet, mert ez által nagy összegek vesznek kárba. A tények pedig bebizonyították, hogy azon munkások, kik vasárnap nyugosznak, sokkal tovább és többet bírnak, mint azok, a kik szakadatlanul dolgoznak. Tehát közgazdasági tekintetben is előnyös a munkaszünet.

De hogy példát is említsünk, ott van az angol nép, mely a világ legpraktikusabb és leggazdagabb népe, és sehol se tartják meg oly szigorúan

a vasárnapi munkaszünetet, mint ott. És erre Maculay Anglia híres történetírója azt mondja: „Ha hazánkban nem ünnepezték volna már 300 év óta a vasárnapot, mint a nyugalom napját, hanem dolgoztak volna, szegényebb és műveletlenebb nép volnánk, mint a miylenek vagyunk.”

Mindezek oly tények, melyeket most már bizonyítani felesleges, csak folytonosan ismételni kell.

A munkaszünet közegészségügyi és közgazdasági jelentőségének folytonos hangoztatása hazánkban is meglehetősen eredményeket ért el a foglalkozások minden ágában, kivéve a kereskedelmet. Pedig a munkaszünetet itt nemcsak közegészségügyi, nemcsak közgazdasági, hanem közművelődési okok is követelik s éppen ezen okból talán senkinek sincs oly szüksége munkaszünetre, mint a kereskedősegédek nagy részének. És pedig azért, mert nálunk a kereskedői pályára nagyrészt nem a legjobb tehetségek és pedig minden előtanulmány nélkül mennek.

Ezek természetesen, midőn segédkekké lesznek, a legáltalánosabb ismereteket is nélkülözik.

Éppen ezért van ezeknek különös szükségű munkaszünetre, hogy azon általános ismereteket, melyeket társadalmi állásuknál fogva nem nélkülözhetnek, addig sajátítsák el, míg nem késő.

Örömmel üdvözljük tehát azon mozgalmat, mely a pécsi kereskedők közt most megindult, hogy a nyári félévben vasárnap délután üzleteiket bezárják. A mozgalomnak már is szép eredménye van.

Hisszük, hogy a záróra megtartásához minden kereskedő hozzá járul. Mert nem képzünk oly kereskedőt, a ki be ne tudná látni először azt, hogy saját magának és segédjének is szüksége van a nyugalomra, másodszor, hogy ezzel anyagi veszteség se fog járni, mert a közönség hozzá szokik ahoz, hogy már vasárnap délelőtt beszerezze mind azt, a mire hétfő reggeli szüksége van, harmadszor, hogy segédeknek egy fél nap adva, lehetővé tessék az önművelődést, mely

munkaszünet nélkül lehetetlen, s ez által hozzá járulnak a magyarországi kereskedő-osztály niveaujának emeléséhez.

Mert, valljuk be őszintén, hogy a kereskedelem az utolsó fél században óriási haladást tett. A kereskedőnek éppen ezért, ha boldogulni akar, széles ismeretkörre van szüksége.

Mivel pedig akadtak kereskedők, kiknek nevei a század lajstromában fel nem találhatók, s kiknek üzleteit mult vasárnap délután is nyitva láttuk, kik e szerint sajnálják saját maguktól és segédeiktől azt az egy délutánt, ezeket figyelmeztetjük azon arany igazságra, hogy: „a kik mások vagy maguk egészsége árán akarnak vagyont szerezni, — igen rosszul gazdálkodnak.”

Ha már a sokkal fontosabb államhivataloknál sikerült helyet szerezni a vasárnap-délutáni munkaszünetnek, sőt a forgalom mai fevirágzása mellett, s annak hátránya nélkül érvényre jutott az a postán is, miért ne valósulhatna meg a kereskedelem terén, hisz csak a kereskedők közös egyetértéséről függ.

Szünjék meg tehát valahára a „fehér rabszolgaság”, a kereskedő segédeké is.

Sanitas.

Országgyűlés.

A képviselőház kedden a határvideki házközösség megszűntetéséről szóló törvényjavaslatot általánosságban és részleteiben elfogadta. Dániel Ernő néhány módosításával.

Szerdán két törvényjavaslatot tárgyalnak le. Az egyik a honvéd orvosi tisztok újjászervezéséről szól, a másik a Ludovika-akadémia kiépítéséről. Utóbbi javaslat tárgyalása közben az Orecy-kert elzárásának ügye is szóba jött. Az ülés kezdetén Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter törvényjavaslatot nyújtott be 18 milliónyi hitel kieszközöléséről. Ülés végén Olay Szilárd interpellációt intézett a közlekedési miniszterhez az összes magyarországi vasutak és a forgalom elnémetesítésére törekvő német „Sulverein” üzemeltetői felől. Az interpelláció közlötletit fog a miniszterrel.

különböben sok tekintetben nagyon is hasznavehető balesésgót, elmondom, hogy a némileg jelzett firmái patriarális élet és egyetértés mekkora tekintélyt képes kölcsönözni az akadémiának a városi polgárok közt, kiket s általában a nem akadémiásokat, mellesleg megjegyezve, az egyetemes „filiszter” név alá szokás össze-foglalni.

Van az akadémiának egy hagyományos, egyszerű, de szent latin szava, a „tempus”, melynek jó magyar fordítása nincs, de jelentése körülbelül annyi, hogy azon tárgy, hely, melyre e szó iratik, le van foglalva; e szót írja a szemeszter (félév) elején a firma a tanteremben helyre, nehogy hely nélkül maradjon; ezt ragasztja minden firma szobájára a tájékoztató, midőn hozzá teszi, hogy „tempus mindenne”, mi által egyszerűen meg van tiltva bármely tárgynak e körülben szokásos, tréfas elmozdítása. S hogy e szó mily sérthetetlen, sőt egyes esetekben mily rettegő, erre vonatkozólag gyakran emlegetnek egy esetet, midőn valaki egy 100 főtársas irta volna e szót, s azt a piaczon látszólag véletlenül elejtette; az arra járók felemelkedtek, de észrevéve rajta a „tempus”-t, ijedten eresztették vissza a földre. Az eset ma már aligha történhetné meg, mert a tempus meg van ugyan most is, tiszteletben is tartatik, de a „százasa”, — ez az, ami manapság vajmi ritkán koptatja a firmái markot.

Ugyancsak a fennebb jelzett ritka összetartás kapcsán van kivételre téve az u. u. „zárlat”; ennek lényege röviden körülírva a következő: bizonyos terhelő okoknál fogva, az ifjúság rendszeren abszolút többséggel elfogadja, hogy egyik-másik iparosnál nem dolgozzon, ezútszázadja vagy vendéglőjébe nem jár, stb. Így leg-

A kiállítás megnyitása.

A mult vasárnap nemzeti ünnep volt Budapesten, az ország szívében, igazi országos ünnep. Nemzeti ünnep volt jellegű, országos ünnep jelentőségű fogva. Király, országgyűlés, kormány, követek, konzulok, főváros, hatóságok, kiállítók, vendégek, sajtó és nép összegyűltek, hogy nemzeti ünnep gyanánt avassák fel az országos kiállítás megnyitását.

Régóta nem tilt a nemzet egységében és osztatlanságában, királyától kezdve a napzamosig ily nagy nemzeti ünnepet. Régóta nem volt egy gyűlt a nemzet minden rétege, mint most, midőn fölszentelte a munka diadalszarnokait.

Ünnepelő utcák, ünnepelő ruhák, ünnepelő arcyok hirdették, hogy a nemzet a civilizáció, a haladás nagy ünnepét üli. Érezte, tudta mindenki, hogy ezredéves történelmünk korszakalkotó eseménye megy végbe. Korszakalkotó, mert próbát állunk a világ, próbát önmagunk előtt. Próbát állunk a világ előtt, hogy van bennünk képesség, van akarat, van munkakedv beállani a civilizáció nemzetek közé. Próbát állunk önmagunk előtt, hogy van erőnk, van tehetségűl ipart teremteni, csak az eszközöket adják meg hozzá, csak önálló fejlődésünk elé ne vessék három századnak mesterességei gátjait.

Szine-java a fővárosnak sietett, hogy tüntessen a munka ünnepén. Lelkesedés tárgya volt az erők ama gyűlölménye, melynek csarnokait megnyitotta a jövőendő király számára az uralkodó király szava. Két felség kente fel a művet, melyet alkotott: a király és nép felsége.

Haragok zúgása, zene harsogása közt nyitották meg az országos kiállítást. Vasárnapról kezdve közönsége az a nemzetnek. Kicsije, nagya oda mehet, hogy szemelje győződjék meg mennyire haladtunk, pedig erőnköt ki sem fejtettük önállónak. Megnyitják a kapuk a nemzet előtt. Beléphet, szétmehet, itélhet. A mű felavatott, a csarnokok vendégtől és bíról várják az egész országot.

Üdv a munkának!

Elhangzott a király-szó, meghallotta az egész Európa s bevéssé a nemzet szívébe mert impozáns módon dokumentálta Magyarország önállóságát, kulturális képességét.

A magyar ipar teljes diadalt aratott, Európa képviselői egyhangulag elismerték annak előre haladott voltát és magas fokra fejlődését, sőt a francia köztársaság képviselője Foucher de Careil nagykövet nyílt és ösztönzőleg kijelentette azt is, hogy nem hitte, mikép a magyar iparban oly hatalmas versenyháza akadt az angol és francia iparnak. Ez a diadali kétségtelenül hatalmas ösztönül szolgál az iparosainknak a tovább

ujjában egy ezútszázda került 3 évre tilalom alá, mert annak tulajdonosa, kellő ok nélkül gorbomán viselte magát egy firmával szemben. Ily dolgoknak természetesen nagyobb városokban, pl. Pécsen nem volna nagy következménye, de Selmeczen, hol aranylag sok a firma s kevés a polgár, igen nagy jelentősége lehet.

Az ily tilalom ellen vétő firma az ifjúság részéről szemléltetett büntetett, pl. vele senki szóba nem áll; általában maga is zárlatba kerül.

Íly zárlatok elfogadása után, de más közönséges alkalmakkor is egyes sorban (Gänzenmarsch) tüntetőleg vonul ki a piaczra 200—300 hallgató s hetivásárok alkalmával nem egyszer hozzá rémületbe kigyólyos kanyarulatival a piaczra hurcolkodott fazekascsoportot.

Hasonlóan zajos mulatságként említhetem fel a szokásos szánkázásokat, melyekre lejtős minőségűnél fogva ismét csak a piacz kínálkozik s gyakran nagy nézőközönség előtt folytak le; szánkázás azonban az ifjúságnak eddig még nincs s hogy a szánkázás mégis lehetővé téessék, pénzti kalapoz össze s elesipi az első, az erdőre menő szegény fagyfűtő szánkáját, ki különben bőven kárpótolva látja magát a gyűjtött összeggel. Ezután a lejtő felső végére vonul a fű társaság s megszállja a roszakat járművet, míg egy más csapat meggolyózza, földönti vagy a falnak igyekszik telni.

A téli hó alól alig kezdenek a kövek kikandikálni, már ismét új sportnak, a labdázásnak lesz színtere a piacz; a labda puffogása, a változatos s tréfas mozdulatok egész publikumot vonzanak a fötérre; egy-egy ablak csörömpölése nem hozza zavarba a társaságot.

Önök csodálkozni fognak, miként le-

fejlődésre, a magyar közönségnek főurainak pedig a magyar ipar pártolására és támogatására. Kiállításunk összehyomása különben úgy a mezőgazdasági, kereskedelmi és iparcekkék mint az épületek külső alakja és belső berendezése tekintetében a legkedvezőbb, mit a külföld képviselői készségesen elismertek.

A kiállítás legkülönbözőbb részét kétszázalékos 4-én megnyitott kertészeti kiállítás képezi, mely ezúttal még csak a virágok üde szép színopájával gyönyörködött a nézőt. A kiállításon 31 kiállító, többnyire kertészek, kik kizárólag virág tenyésztéssel foglalkoznak, körülbelül 1000 tárggyal vesz részt, magántermelő, műkedvelő csak kevés van közöttük. Dús választékban láthatók itt adiantum, azale, begonia, aladium, dracaena, gyönyörű palma- és rózsasoporkok. Pozsonyból elragadó kollektiót állítottak ki violákból változatos színeket. Ezeknél egy törzsön meglepően sok virág van.

Szép és meglepő munka a pelargóniából, nefelejcsből, sárga-violából összeállított magyar korona, 6 félésgéből kezdő betűiből. A virágkötés művészi alkotásait is láttuk itt áránka és jácintból készült lantban, mirtuskoszorúban, virágkosarakban stb. Az első díj kiosztás is megtörtént tegnap az első tavaszi virág-, gyümölcs- és zöldség kiállítás külön jury tanácsa által, mely alkalommal 2 nagy dísz-oklevél, 12 nagy bronz-érem és 5 közreműködési érem ítéltezt oda. Színtén tegnap nyílt meg a nemzetközi élő kiállítás is, mely hozzáértők véleménye szerint, mind a mellett, hogy úgy szólnan rögtönözött, kitűnően sikerült.

A külföldi lapok teljes elismeréssel szólnak kiállításunkról, még olyankor is, melyek részéről számos alkalomunk volt a legkíméletlenebb epéskedést tapasztalni. Ezek közt a lipseai „Illustrirte Zeitung” rokonszenves ismertető cikik kíséretében az országos kiállításnak művészileg sikerült látképet és fővárosunk impozáns rajzat hozza legutóbbi számában. A képek mindegyike teljesen alkalmas a kiállítás látogatni szándékozó külföldiek tájékoztatására.

Különbö országos kiállításunknak más gyakorlati eredménye is van: Foucher de Careil francia nagykövet, Lucius porosz miniszter, Apponyi Albert és Károlyi Sándor grófok a fővárosunkban rendezendő nemzetközi nemzetgazdasági kongresszus tárgyában nézeteket ugyanis kicserélvén, annak eredményeit ily jelezhetjük föl, hogy az említett urak mindegyike saját hatáskörében oda fog bati, hogy Budapestet f. é. szept. havában nemzetgazdasági kongresszus ültesse össze.

A most már bizonyosra vehető kongresszustól első sorban várható eredmény kétségtelenül az lesz, hogy Francia- és Németország szakemberei megismerkedvén gyakorlatilag hazánk földművelési viszonyai-

het egy 12,000 lakóssal bíró sz. kir. város főpiaczja ily zajos mulatságok helye; bizony nem tudom, mily szemmel nézne a rendőrség, ha a pécsi jogász uraknak egyszer az a különös ötletük támadna, hogy a Szt.-Háromság mögött labdázni kezdenének; de nálunk ez megeshetik, mert uramfia, mit is művelhetne az a 8 szál szelleműs rendőri magzat 370 ember 740 kemény marka ellen; mit? hát segítenek a nézőközönségnek gíbelizni s ha a labda feléjük téved, készségűl sietnek visszatérni.

Alig mulja idejét ezen ártatlan mulatság, midőn már is új mozzanatokat tartják terékenyegben, sőt mondhatni erős hullámválásban a kedélyeket, t. i. az ifjúsági kör elnökválasztása; az a sok kirívó színtől, köztük itt-ott a gyakran majd fél méter hosszú kortestollakkal, ugyancsak erősen hirdeti az illetők pártállását; tüntetések, pártstélyek, ilyes bajos kortesfogások, kötekedések, bekötött fő- vagy kézzel indokolt duellomok hírek ugyancsak szárnyakat kölcsönöznek az időnek, mely alatt otthonunktól való távollétünk keserveit vagy unalmát ily ólesón ültük el.

Manapság azonban, midőn e sorok elhagyják e görbe várost, komoly dolgok színelnye az akadémia; félre téve az évenkiut megújuló választás kortesgyűit, az ifjúság figyelmét, haragját magyarelles mozgalmak vonják magokra, melyek egy közelebbi kirándulás alkalmával véletlenül kezdődtek. Általán az oláh, vagy, mint magukat neveznék szeretik, román hallgatókról van szó, kiknek legnagyobb része osztraktarva, rendszeresen nemzetelies dolgokkal foglalkozott; az úgy azonban egy véletlen eset folytán napfényre került s az ifjúság osztatlan felindulását és haragját vonta az intézőkre, kiknek főbjeit az ifjúság a saját köréből már ki is zárta,

TÁRCA.

Temetőben.

Késő őszi délután van,
Temetőn, sírok lözét járok.
Fejfein a bús síroknak
Repkénykoszoruk s virágok...

Késő őszi hevadás közt
A sírhalmokon tavasz van,
Hajlt itt oly pazar az élet,
Koszorukban, virágokban.

Hanem míg a szívek égtek,
Melyek most ott lenn enyésznek,
Akkor hagyta dúlni őket,
Fájdalomnak, kinnak, vésznek...

Most, mikor már ott hamvadnak,
Jó virággal, milyen gúny ez,
Koszoru, öröm, virágok,
Mikor a szív már nem érez!...

Szöllősy Nina.

Néhány vonás a selmeczbányai bányász-és erdészakadémiai életből.

— Közl: Marton Gy. —

E szerény sorok szülőföldje, Selmeczbánya ép oly távol van Budapesttől mint Pécs, mi abból is kitűnik, hogy a selmeczi firma akár Selmeczen akár Pesten mutassa is elő vasuti „félfegyét”, mindkét esetben 3 frt 51 krt kasszálnak el tőle s hogy e nagy távol dacára (melyet néha a selmeczi távirat is csak 2 nap alatt fut be) e sorok mégis Pécsen látnak napvilágot, annak egyszerű, realis oka egyrészt az, hogy ily módon az író egész esomó levél-adóságát véli kiegyenlíteni, másrészt mert

és terményeink kitűnő voltával, megszüntetik a köztűt és köztűt újabb kitűt gabona-vám-háborút.

Ime, az elmondottakban nagyjából valóban a budapesti országos kiállítás eredményeit, jövő levélünkben részletesebben szólunk a kiállítás berendezéséről.

Már az itt elmondottak is buzditásul szolgálhatnak országos kiállításunk minél tömegesebb látogatására.

Ozray Árpád.

Tánc az aranyborjú körül.

Amint régen egyes hatalmas vezérek és uralkodók bódítás-vágya, bálványozott királyok vagy fejedelmek kedvesek széles szabta meg a világnak az irányt, kormányozta azt és szerzett áldást vagy átkot, árszattal el vérel vagy a béke jótéteményeivel: úgy uralkodik ma az egész világ fölött a pénz és hatalmas fejedelmek, a nagy tőzsérek parancsszavára ép úgy kél háború mint régen, ép úgy száll a szegény országokra bálvész, mint egykor, — áldás sohasem. Európa és Amerika, a műveltség és polgárosultság két nagy hazája leborul a láthatatlan nagy hatalom, az „Aranyborjú” előtt s a népek óriási táncot járnak körülötte. E század uralkodó tudománya: a nemzetgazdaság-tan, erénye: a spekuláció, morálja: a siker.

Aki a nagyobb lapok közgazdasági rovatát figyelemmel szokta kísérni, átlag véve, minden hónapban talál egy-egy oly jelenséget, mely az Aranyborjú ellen folytatott harc egy-egy mozzanatát jelenti. Mert ha meg is hódol mindenki kényszerűségéből az egyetlen nagy hatalom előtt, azok, kik egy-egy ország sorsát vezetni hivatnak, nem szívesen ismerik el, hogy náluknál hatalmasabb tényezőket keresnek számításukra s az ország közgazdasági fölvirágztatására szolgáló legnemesebb szándékaikat is tönkre teszi egy-egy tőzse-moanver.

Ily mozzanat a minden évben egyszer felmerülő igyekezet a kettős valuta létrehozására és illetőleg a párszor érvényben volt kettős valuta újabb helyreállítására. Ahányszor még megpróbálták keresztülvinni, mindannyiszor rövid életű volt s a legkézelebbi tőzseid fogása a pénzkirályoknak elsöpörte a győzelemtérmét.

Arról, van szó, hogy az általános pénz- és értékmérő nem csupán a vajmi ritka arany, de a szintén nemes és ritka ezüst is legyen. Azaz: nemzetközi és egy országra szóló fizetéseket nem csupán arannyal lehessen teljesíteni, de ezüstben is, szóval fogadtassék el általánosan pénz gyanánt az ezüst is, nemcsak az arany. Jelenleg kis kisenben az ezüst pénzül szerepel és ezüstforintosunkat elfogadják az adóhivatal, a szabó, a pék, a mérsáros, de nagyobbban és az ország határain kívül az ezüst csupán árú, melyért hol ennyi, hol annyi aranyat adnak, egy tizenhatodot mások csak egy tizenhatedet, majd megint ha a pénzkirályoknak úgy tetszik, egy tizenötödös aranyat.

Kisenben, a közönséges ember mindennapi élete folyásában meg nem éri a nyomasztó súlyt, mi úgy is csak bankóval dolgozunk. De mihelyt fölébb haladunk, mint óriási gát tolul előre a határozatlanság s mihelyt egy ország pénzügyi igazgatásáról és hitel-műveletek eszközzéséről van szó, ez ingadozás mindig vezéres és csak az államadósságok növelését, a helyzet rosszabbulását idézi elő.

Amint az egyes kereskedő üzlete a hitel-műveletek sorozatára van építve s egy-egy nagyobb cég bukása száz kisenbet magával ránt menthetlenül, — úgy

zárlata helyezett s közülük háromnak az akadémiáról való eltávolítását kérelmezi az igazgatóságtól.

Mielőtt közleményemet befejezném, úgy hiszem, nem lesz érdektelen, kivált a tanúgyekkel tördő egyéniségekre, ha röviden összeállítom azok számát és tanulmányaim eredményét, kik a pécsi főrealtanoda- és főgimnáziumból jöttek fel, végeztek vagy jelenleg az akadémián vannak. Alig 7—8 éve, hogy egyáltalán akadt néhány végzett pécsi realista, kik megkezdtek feljvetellük által az erdészeti és bányászati szakok felolésését s azóta évenként szaporodnak a feljvett száma. Feljvett pedig tudomásom szerint eddig összesen 17 pécsi hallgató, és pedig realista 15, gimnázista 2; ezek közül 8 az erdészeti, 7 a bányászati és 2 a vaskohászati szakiskolát választotta; eddig végzett 6, az akadémián van jelenleg 9, meghalt 1 és eltávozt 1; ezek közt östündijában részesült 8, tehát általán több mint fele; a jelenleg az akadémián tartózkodók közül pedig 4.

Mindezek után ki merem jelenteni, hogy a pécsi főrealtanodának, ugyan más felsőbb intézeteken is, de kivált a selmeci akadémián valóban szép hírneve van, mit meg is érdemel, mert e tekintetben ugyancsak kevés tanintézet állja ki vele a versenyt.

Hogy az időszerű sorrendet lehetőleg betartsam, utóljára említem a végzett vagy általán eltávozták firma bucsuját. Megható, a férjiszvót is sírásra csavart jelenetek váltakoznak itt örömrivalgással.

Láttam tavaly egy évközben eltávozták firma bucsuestéjén, mint sirt egy körülbelül 150 főből álló, különben vig kompanya; képzeliell csak önk egy katoná-

nyugszik az államok pénzügyi háztartása kombinált, nagyszerű hitel-műveleteken s a nemzetgazdaság e tekintetben az összes európai államok viszonyosságba és kölcsönösségbe vonta. Nemcsak egyik állam van a másikra nagyban rászorulva, amennyiben egyik buzát termel, a mi a másiknak nincs, a másik ipari cikkeket ad, mit amaz nem képes előállítani, a harmadik gyarmat-árakat szállít, mik minden ország általános szükségletét képezik s viszont azért tán köszönet kap, mely az ő talajából hiányzik, — de kisenyben is az egyes polgárok kénytelenek más országok terményeit használni és öntudatlanul részesei szinte a nagy világforgalomnak. Hisz a modern ember jelenleg, midőn reggel fölkel és himzett papusát lábára huzza, majd ezukkor édesített kávéját megiszja, később felöltözve, óráját zsebre dugja, panamaszalmakalapját fölteszi és bambusz-botjával kezében hivatalába indul, — mind e tárgyakkal jőformán az öt világrész terményét vette igénybe, melyeket a világ-forgalom közvetített hozzá. Ily szerves kapcsolathozta a közszükséglet a különböző országokat egymással.

Nem egészen közönyös dolog tehát még az egyszerű polgári néve sem, hogy vajon egyedül arannyal fizessenek-e a világforgalomban, vagy ezüsttel is, — mert a szerint áll be áremelkedés vagy áresökkenés a különböző behozott tárgyakban s ha (tegyük fel azt az esetet, a mi jelenleg lehetetlen) „gyémánt-valutát” találnának ki az Aranyborjú főpapjai, — esetleg teljes-séggel nem is jutnának kávéhoz, pamut-hoz, panama-szalmához, angol chromó-terhez, bambusz-botoz, legfőkébb úgy, mint a török rabzslók az utóbbihoz, tudniillik verés alakjában.

A bajon eszik egy nemzetközi világ-pénz által lehetne segíteni, de annyira még nem jutottunk a haladásban. Ha minden állam a világon egyetlen, közös, mindentl kényszer-forgalommal bíró pénzt fogadna el, melynek megfelelően a kellő érez-alapot egy általánosan, világközvet-kezet által biztosított helyen tenné le, — akkor talán lehetne arról szó, hogy a jelenlegi ingadozás ezernyi baját elkerülhetnők, a valuta-hullámzások megszünnének s a világforgalom biztos alapot nyerne.

Ameddig azonban az egyes országokat nem az általános világkébe érdeke vezérli, addig megállapodott világforgalomról szó sem lehet s az érték-mérő ingadozásainak ezernyi ember lesz koldusává. Országok jutnak a tőkrejtűzés szélére, mertlnek el az adósságok tengerébe, vesztik el egyes polgárok mindentlket.

Nem állítjuk azt, hogy tisztán az arany-vagy ezüst-valuta kérdése okozza e súlyos következményeket, de hogy tetemes része van benne, az tagadhatatlan. A valuta-kérdés, mely ellen egy oly lángész is, mint Bismarck herezeg liába küzd, csak egyik eszköz a pénz-feljedelmek kezében, mely-lyel embertársaink vagyonának a maguké-ébe csatolását iparkodnak előmozdítani. A nemzetgazdaság magasabb értelemben az önhason tudománya s az Aranyborjú liturgiája. Lehet-e rossz néven venni, ha a bálvány áldozatokat kíván?

Párisi levél.

Páris, 1885. május 1.

(A budapesti kiállítás és francia vendégek. A republikánus gárda zenekara. — Fényes estély Munkácsy-nál. — Festészet és az erkölcsi és politikai rendőrség. — A rendőrfőnök leköszonása. — Sz.-Diében. — Népszerűség és féltty. — Főúri házasság. — Színházak.)

Mire e levelém nyomdafestéket és napvilágot lát, hihetőleg már meg lesz nyitva a budapesti nemzeti kiállítás. Sok szerencsét hozzá a magyar iparnak, noha

viselt, hajszos, szakállas, férfias, de örökké vig ezimborát, ki örökös humorával nem egyszer villanyozta fel kisenb-nagyobb társaságok kedélyét; s képzeliék, hogy ezen alak bucsuestéjében zokogásba tör ki, s az asztalra dőlve sir, mint a gyermek; képzeliék, hogy társai után végül a cigány-prímás lép hozzá, hogy elhuzza fájó, rezgő bucsunótját, miközben szeméből csillogó könnyek hullanak síró hegedűjének száraz deszkáira. Mindez oly megható volt, hogy nem láttam szemet, mely könnytől nedves ne lett volna.

A távoztó zenével vagy anélkül rendszeren lekiserik közelebbi barátai a mesze-szebb fekvő állomásig; régibb, kivált a németkorban divatos szokás volt, hogy a távoztó felemelve, többször a város végén levő nagy köböz ütögettek hátulról, mialtal, mint mondják, a kő egész símára kopott.

Legutolsó napja Selmecen a végzett firmának az u. n. valetanap, melyen valetamajalist rendeznek a távoztók (valetalók), melynek helyén a vonat megáll, a fiúk bucsusznak, felszállanak a vonatra s érzelmetl szívvel énekelik el amaz, u. n. valetanótát, mely már ma is, daczára a 3 havi időköznek, itt-ott fel-tellhangzik s melynek egyszerű, itt következő sorai nem egy katonaszívet s annyi selmeci hölgyet fakasztottak már sírásra:

Báltag már a vén diák tovább;
Iszen veletek hű ezimborát; tovább!
Est ut házamba visszavész,
Filszter leszek magam is;
Tovább, tovább, tovább;
A bucsuestokra ezimbrák!

nem egészen bízom jó kíváncsanon teljesl-lésében. A budapesti kiállítás rendezői nem árultak el valami rendkívüli ügye-séget. Ha a kiállítás egyik célja az volt — és úgy hiszem annak kellett lenni — hogy a magyar ipar fejlődöttégének mai stádiumát, ne csak a magyaroknak, a kik a nélkül is ismerik, hanem főleg a külföldnek bemutassa, akkor már jó előre és sokkal nagyobb mérvben mint történt, kellett volna gondoskodni arról, hogy a külföld közönsége tudomást vehessen arról, hogy 1885-ben általában lesz kiállítás Budapesten. Pár sornyí hirdetés, egy-két lap legutolsó oldalán még nem elég az üdvösségre. Tájékoztató cikkeket kellett volna közölni a legolvasottabb lapokban Igaz, hogy ez nagyobb kiadást vett volna igénybe, de többlet is jövedelmezett volna. Jó lelkiismerettel modhatom, hogy itt Párisban a köztűnk élő néhány magyaron kívül a nagy közönség édes keveset tud a mi kiállításunkról, a kereskedelmi és iparos világ pedig épen semmit. Összesen néhány író és művész, kiket Pázmándy Dénes toborzott össze, látszik elhatározva lenni megnézni a legelső magyar kiállítást, ha ugyan ők is mást nem gondolnak, mire a dolog kényértörésre kerül. De a párisi írók és művészek közt minden este fog találkozni néhány oly lelkes magyarbarát, kik hazánkat meg fogják tisztelni látoga-tásukkal. Hiszen a magyar vendégcserezet a francziakkal, e nálunk oly rokonszeves néppel szemben sohasem hazudtolta meg magát.

Tervben volt bevinni Franciaország legjobb zenekarát is, a republikánus gárda művészeit. Karmesterünk az elszázi származású Wedge minden követ megmozdított, hogy a tervezett műutazás elé gürdített akadályokat elhárítsa. Nem tudom mennyiben lesznek legyőzhetők az otthon előállható nehézségek. A 75 tagból álló zenekar elszállásolása már magában is elég gondot fog adni, mert a gárda zenései legnagyobbbrészt nem katonák (noha hivatalos működésükben egyenruhát viselnek) hanem polgári állású egyének, vannak közöttük konzervatórium tanárok és a különböző operaházak zenekar tagjai. Szabad utazáson és lakáson kívül minden egyes zenész 30 frank tiszteletdíjat kapna, s azonkívül osztalékot a tiszta jövedelem-ből. Nem tudom, van-e Budapesten oly nyári helyiség, mely ily nagy költséget megbírna, abban azonban nem kétkedem, hogy a magyar közönség örömmel fogadna és lelkesülten megtapsolná a franczia zenekart nemcsak művészetért, de azért is és főleg azért — mert franczia.

A francziák különben megismerkedtek a magyar vendégcserezettel, nemcsak nálunk otthon, hanem Párisban is. A párisi társaság színe-java éppen három nappal eplött élvezte Munkácsy Mihály fejedelmi vendéglátását a magyar művész fényes palotájában, melyet legalább is leírások után mindenki ismer széles Magyarországon. Képvisele volt ott az arisztokrácia minden faja, a szellem, a szil-letés és a pénz arisztokracziája. A tágas termek, melyekben milliókat érő műkiesek vannak felhalmozva, alig bírtak befogadni a vendégek nagy tömegét, mert hiszen annyira vágyik mindenki részt vehetni Munkácsy estélyein, hogy a meghívókat ha pénzért árultatnának, drágábban vásárolnák, mint a páholyjegyeket a nagy opera vagy a Théâtre Française premi-éreihez. Mondanom se kell, hogy a mul-talag ép oly élénk mint pompás volt. Munkácsy bir azon ritka tulajdonsággal, hogy körében mindenki jól és fesztellenül érzi magát és a társadalmi állás külön-bégeinek kiegyenlítésére nincs alkalmasabb talaj egy nagy művész szalonjánál.

Sűrű megbeszélések tárgyát képezte ezen estélyen egy esemény, mely nagy feltűnést kelt a művészi körökben. A május elsején megnyitandó műkiállításról visszatu-sítottak két hírneves festész képet és pedig az egyiket erkölcsi-rendőri, a másikat politikai rendőri szempontból. Az első egy épp oly kiúos mint kényes je-lenetet ábrázolt. Egy férj rendőri aszisten-cziával berontott vetélytárs lakására, tud-ván, hogy neje ott van. A rendőrök épen feltörték egy falszekrényt, melyből a nő minden feltérteszt teljesen kizáró pongyola-ban lép ki. Két rendőr karon ragadta a vetélytársat, ki dühötől sápadtan fenyegető mozdulatot tesz a kíméletlen férj felé. A másik kép a kommuné burlesk apothe-zisát ábrázolja. — A tárgyak megválasztá-sának helyessége felett mindenesetre lehet vigyázni, de Munkácsyék nál az általános vélemény oda látszott hajlani, hogy a kiállítás rendező bizottság indoklatlan szigorral jár el, midőn a két műtárgyat visszautasítja.

Szerencse, hogy a visszautasításban nem volt része Camescassa urnak, a mostani rendőrfőnöknek, különben még rá talán fogni, hogy azért köszönt le áll-lásáról, mert a művészi közvéleménnyel ellentétbe jutott, holott lemondásának tisztán politikai oka van Camescassa urn nem volt sem ügyesebb sem ügyetlenebb rendőrfőnök elődeinél, de nagyon is határozott színezetű opportunista levén, a kormány részéről értékre adatott, hogy jó lesz leköszonnie, mert a mostani idők nem kedvezők a megbukott kormány párt-híveire nézve.

Tapasztalhatta ezt Jules Ferry is daczára az opportunisták és lapjaik larmájának, hogy ilyen meg amolyan nagy volt őt megbuktatni Saine Di városkában,

hol politikai beszédet akart tartani, tunc-pélyesen lepisszegtek és kifűtyűlték, úgy hogy szőhoz se juthatott és nagy tiokban ment el a városból. Kevés ember rohant le ily váratlanul a népszerűség és hatalom tetőpontjáról a népszerűtlenség örvényébe. De azért korán sínes kizárta, hogy Ferry nagyon rövid idő alatt ne kerülhesen ismét a kormány élére s azok, kik köze-lebből ismerik, azt mondják, hogy akkor nem szeretnének megbuktatóinak bőrében lenni.

Goluchowsky gróf osztrák-magyar követségi tanácsos menyegzője Murat Anna hercegnővel, melyről legutóbbi levelemben írtam, közelebb fog megtar-tatni és rendkívül fényesnek ígérkezik. A menyasszony tanú a svéd király és Na-poleon herceg lesznek. Bizonyos lapok már most is csodadolozokat beszélnek a menyasszony kelengyéről és a pompás ajándékokról, melyekkel a Bonaparte család tagjai alkalmazzák. Később, az ugorka-évad beálltával a ruhákról és egyéb pi-per-cikkekről bizonyosan hasabokat fog-nak írni, mikor majd egyéb érdekes mende-monda nem lesz a szőnyegen. Hiába, a Gondviselés nem hagyja cserben az új-ságrólkat.

Még a színházakról szeretnék valamit írni, de a legjobb akarattal se tehetem, mert nincs mit írnom. A színházi évszak a legvégét járja. Az igazgatók nem költ-tenek új darabok színpadozatára, a ré-gieknek elősködnek egész a nyári kapu-zárságig. A nézőterek napról-napra üre-sebbek. Ki is járna a sohase szűlőzetett, rekkenő hősi színházakba, mikor Páris sétányai, a boulognei erdő és a főváros gyönyörű közvetlen környéke a legnagyobb tavaszi pompával gyönyörködte-ti a szemet!

Paris.

Budapest gonosztevői.

A rendőrség figyelemztetése a kiállításra menő vidékiekhez.

Nagy városokban mindenütt sok oly egyén tartózkodik, aki főleg járattan és kevésbé óvatos emberek kizsákmányolá-sával szerzi kenyerét.

Budapest sem képez e tekintetben kivételt, sőt bizonyos, hogy az országos kiállítás alkalmából e veszedelmes elemek minden oldalról ide fognak seregleni zsák-mányt keresendők, áldozataikat — mint rendszeren — a városi viszonyokat és a szokások visszaéléseit kevésbé ismerő, főleg az alsóbb néprétegekhez tartozó vidékiekben fogják keresni, bár előrelátha-tólag a jártasabb és műveltebb körök-köz tartozók kizsákmányolása is napiren-den lesz.

Utóbbi tekintetben figyelemztetjük a közönséget, hogy a rendőrségnek a karta-barlangok kiűrtását célzó tevékenysége még nem vezetett teljes eredményre. Vannak Budapesten magánházakban is oly kártyás helyek, melyeken a házjog sért-betellességének paizsa alatt épen a művelt osztályhoz tartozók, úri modoru iparova-gok által különböző kártyafogásokkal ki-fosztattak. — Biztos adatok szerint az érintett iparvagok és iparvagunók a kártyán szerencsét próbálni szerető vidé-kieknek erre bó alkalmat nyújtani ké-szülnek.

A kiállítás idejére nézve nagy előké-születeket tettek, a kártyabarlangokat nagy biztonsági apparátusokkal és megfelelő személyzettel látták el, hogy áldozataikat annál biztosabban kifosztgassák. — Mitűn a veszedelmes üzérkedés elleni utólagos panaszoknak igen ritkán van a kifosztott kárvallotra nézve megfelelő eredménye: figyelemztetjük a közönséget, hogy minden bartyabarlangot kerüljön.

A zsebmetszők szintén nagy számban fognak felvonulni mint a bécsi és más nagyvárosban kiállításoknál is tapasztalható volt. A rendőrség mindent el fog követni, hogy ezen veszedelmes elem lehetőleg ártalmatlanná tétessék, mindazonáltal a zsebmetszés teljesen megakadályozható nem levén, a közönség igen jól teszi, ha főleg népesorportolás alkalmával értékeit és erszényét gondosan őrzi és ily alkalommal a bizalmasan közeledő ismeretlenektől vagy erőszakkal hozzá tolakodóktól óvakodik, még ha az illető uri embernek látszik is, niűntán a zsebtolvajok egy része az elegancia bizonyos nevével szokott fellépni.

A zsebmetsző ritkán működik egye-dül, s olyankor karján összehajtott kabátot, plaidet hord. Rendszerint harmad-negyedmagával működik. A zsebmetszés mü-téte rendszerint úgy történik, hogy a társak egyike a kizsemelt megfosztandót meglöki és ezáltal áldozatának figyelmét magára vonja, mit a másik felhasználva, ugyanazon pillanatban a zsebmetszést, vagy zsebtol-vajlást egy gyors fogással elköveti. Nem ritkán ugyanaz, a ki áldoztat meglökte, a meglökéssel együtt az értéktárgyat is magához ragadja. A zsákmányt a tolvaj rögtön egyik társának adja át, ki azt ismét továbbítja, úgy, hogy a zsebmetszést el-követő egyénül a lopott tárgy csak ritkán található meg. A kárvalás tehát ren-dszerint csak a zsebmetszés tettének pillan-atban előzhető meg, az által, ha a meglökött vagy szorongatott egyén rögtön értéktárgyához nyul, hol a zsebmetszés a tettes kezét is meglátja. A zsebmetszők kedvező helyei a következők: vasúti és gőzhajóállomások, zsúfolt lóvonatu kocsik, panoramak, színházak csarnokai, szóval

mindazon helyek, hol a közönség töme-gesen összecsoportosul.

Az ugynevezett spiszták (hamis kártya és zsinórjátékosok, pénz és „arany-találók” családok stb.) az alsóbb rétegből való vidéki embereket, főleg a földművelőket szokták fogásaiikkal kifosztani. A spiszták rendszeren jó öltözetben és többedmagával szokott működni. A társaság egyik tagja a hívogató szerepét játssza; vasúti állomásokon és hasonló helyeken megjelenév, a rosszat nem sejtő vidéki embert szívélyesen meg-szólítja, neki tájékoztató szolgálatait fel-ajánlja, és bizalmaskodási közben áldo-zatát, a „spisztá-barlangba” vezeti, hol ezimborát, kiket színleng nem ismer, valamely játékkal (hazardjátékok; „hol a veres, hol a disznó?”) mulatnak. Majd a „kalauz” is játszik és pedig roppant — előkészített — szerencsével. Ekkor a vi-déki vendéget is rábírra a játékra, ki csakhamar kifosztva, a barlangból kiuta-sítatik. Hasonló módon járnak el a zsinór és szíjjjátékosok is, kik áldozataikat főleg az alsóbb munkásnép soráiban keresik. — Ezért szorgalmas látogatói bizonyos har-madrendű ivó és mulató helyeknek, hol különösen a szeszis italok folytán kevésbé óvatossá lett emberekhez csatlakoznak kifosztási szándékkal.

A pénz- és aranytalálók szintén a spisztákból kerülnek ki és szintén a köz-zönség alsó rétegeinek hiszékenységet zsák-mányolják ki az által, hogy egyikőik arany vagy más értéktárgy feltalálását színeli, melyet aztán furfangos társai segélyével a vidéki emberek igaz arany gyanánt adnak el, holott a tárgy rendszeren teljesen értéktelen szokott lenni.

A szédelőeknek számtalan nemét fel-sorolni nem lehet. Szükséges azonban, a vidéki közönséget figyelemztetni, hogy tel-jesen ismeretlen emberek bizalmas köze-lését és szolgálati szívésséget óvatossággal fogadják.

A szédelők mindenféle alakban lép-nek fel, mint lakás-szerzők, vezetők, hor-dárok, kereskedő ügynők, helyeszerzők; sőt hivatalos kiküldötteknek, polg. bizto-soknak is kiadják magukat, hogy a ki-szemelt áldozat lépke kerüljön.

Az országos ügyvédi értekezet.

A budapesti ügyvédi kör választmá-nya által az országos ügyvédi értekezet egybehívása céljából kiküldött 150 tag-ból álló végrehajtó bizottság határozata alapján, tudomásul hozatik, hogy az or-szágos ügyvédi értekezet f. é. augusztus hó 27. 28. és 29. napjain Budapesten a magyar tudományos Akadémia helyiségei-ben megtartatik fog.

Azon nemes ezé, a mely az országos ügyvédi értekezet egybehívására hosszas megfontolás után vezetett, annak idején ismertette lön s elég részletesen körvona-latoztató. Most elég legyen röviden csak rámutatni azon közös érdeket képező ál-talános égető kérdésekre, melyeket az alábbi tárgysorozatban közlünk s a melyek az összes együttesen hathatós közremu-kalása nélkül sikeresen meg nem oldhatók.

Társulás és tömörülésre, az ügy iránt lelkesedő öntudatos működésre van szük-ség s mivel csak a szellemi fegyverekkel kivívott győzelem biztosíthatja az állandó sikert, az ügyvédek felkérletnek, hogy a tárgysorozat keretén belül, az ebben fog-alt kérdések tekintetében indítványokat s javaslátokat készíteni s ezeket legkésőbb f. é. június hó 15-ig Budapestre a ki-küldött zsákbiottság elnöke, id. Környe Előde megküldeni, nemkülönben az ér-tekezet tartama alatti időre la-tás iránti gondoskodást s a rendezés körüli kérdések tárgyakban a rendező bizottság elnöke: Baintner Imréhez, végül a részvétjegyek kiszolgáltatása s megküldése tárgyában, a végrehajtó bizottság pénztárnoka: Novák Sándorhoz fordulni sziveskedjenek.

Meg vagnak győződve, hogy ügy-védjeink az ügy iránt meglehetősen érdeklődéssel s rokonszennvel viseltetnek, az országos ügyvédi értekezetben számosan résztvesz-nek s a kitűzött cél megvalósításához nemes ügybuzgósággal hozzájárulnak.

Tárgysorozat:

1. Országos ügyvédi egyesületi alkotása.
2. Ügyvédi segélyalap létesítése.
3. Hazai jogéletünk legszűrgősebb szük-ségét képezi, hogy szőbeliség, közvetlenség és nyilvánosság elvein alapuló polgári és és büntető eljárás himamarább létesítessek.
4. Kérvény a törvényhozáshoz az 1874. évi XXXIV. t. cz. revisiója, a teljes ügy-védi autonómia érvényre emelése, az ügy-védi gyakorlati idő kiterjesztése és a zug-íraskodás elleni eljárás szigorítása iránt.

Törvényszéki csarnok.

Előadandó bünt. ügyek:

Május 11. Molnár József ellen szándékos em-berölés miatt. Gold János és társa ellen súlyos testi sértés miatt. Május 13. Bálint János ellen lopás miatt. Erős Péter és társa ellen rablás miatt. Pstuek Lajos és társa ellen lopás illetve orga-daszág miatt. Május 15. Dvorics Stókan ellen emberölés miatt. Schranács György ellen lopás miatt. Május 16. Varga Márton ellen szándékos emberölés miatt. Ujvári Pál ellen lopás miatt.

Különlélek.

— A király a kiállításon. Ő Felségét a kiállítás megnyitása alkalmával tett körü ki nem elégtérn, miűntán — mint ezt maga is kifejezé — a kiállítást alaposan akarta szemügyre venni, a királyi család

112. (10-

Pályázati hirdetmény.

Melynél fogva a bizottsági közgyűlés f. é. ¹²/₁₈₈₅ számú határozata alapján, alulírott részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy a városi mérnöki hivatalnál az 1200 forint fizetéssel javadalmazott II.-od mérnöki állomás tisztségébe jött, a mely állomás pályázat és választás útján lesz betöltendő.

Felhivatnak tehát mindazok, kik építész-mérnöki képesítéssel és bírnak ezen állásra vállalkozni, hogy ez iránti kérvényüket, szakképzett-ségről, magyar honosságukról, korukról, netáni eddigi alkalmaztatásukról és erkölcsi magaviseletükről tanúsító okmányokkal ellátva, f. é. május hó 5-től ugyan e hó 20-áig kiterjesztett pályázati idő alatt alulírott nál vagy személyesen, avagy posta útján nyújtsák be.

Megjegyeztetik, hogy a megválasztandó az új nyugdíj-szabály szerinti igényével bírand.

Pécs sz. kir. város tanácsának 1885. évi május hó 5-én tartott üléséből.

Aidinger János,
kir. tanácsos, polgármester.

Árverési hirdetmény!

Alulírott által közhírré tétetik, hogy Pécsen elhalt **Gründler András** és neje **szül. Horváth Anna** hagyatékához tartozó ingatlanok és pedig:

1) A pécsi 55. sz. tjkben felvett 86. sz. ház és udvar-tér az Ó-pósta-utczában 10,000 ft kikiáltási árban 1885. évi május 15-én d. u. 3 órakor a helyszínen Ó-pósta-utca 28. számú házban.

2) A pécsi 1592. sz. tjkben felvett 2418. sz. ház és udvar-tér a marhatéren és 2419. sz. kert 4,000 ft kikiáltási árban Pécsen 1885. évi május 15-én d. u. 3 órakor az Ó-pósta-utczai 28. számú házban.

3) A pécsi 1592. sz. tjkben felvett 4287. sz. szőlőnek az alulírottál megtekinthető térvázlat szerinti megosztásával a 4287/a. sz. 6968 ft öltérmetű 347/8 kapás nagyszőlő és préház szőlőben 308 ft 95 kr-ra becsült pinceedények és felszerelésekkel együtt összesen 6000 ft kikiáltási árban a 4287/b. sz. 1860 ft öltérmetű 92/8 kapás szőlő és préház 2000 ft kikiáltási árban és végül 4287/c. sz. 1384 ft öltérmetű 67/8 kapás szőlő préház nélkül 800 ft kikiáltási árban Pécsen a helyszínen 1885. évi május 16-án d. u. 3 órakor nyilvános árverésen el fognak adatni.

Árverési feltételek:

1) Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át alulírott végrendeleti végrehajtó kezéhez bnatpénzzel letenni.

2) Vevő a vételár három egyenlő részletben tartozik alulírott kezéhez lefizetni és pedig 1/3 részt az árverés napjától számított 8 napra, 1/3 részt ugyanannyan számított 3 hónap alatt és az utolsó 1/3 részt ugyanannyan számított 6 hónap alatt, melybe a bnatpénz is beletartozik mindenkor 6% kamatokkal.

3) Vevők az ingatlanoknak a vételár első 1/3 részének kifizetése napján lépnek birtokába, a szőlők vevői a hasznót és terheket ugyanazon naptól huzzák és viselik, a házak vevői pedig f. évi július 1-ső napjától fogva.

4) Vevőknek a tulajdonjog bekebelezése csak az egész vételár teljes lefizetése után fog az alulírott köteendő adás-vevési szerződésben megengedtetni.

5) Ha vevők a vételár fizetési feltételeket be nem tartanak, úgy a letett bnatpénzt s a már netalán fizetett részüket a hagyatéki tömeg javára elvesztik s azon ingatlan egy újabb önkéntes árverésen el fog adatni.

6) Az árverési költségeket a hagyatéki tömeg az adás-vevési szerződés díjait és illeteket az illető vevők viselik.

Kelt Pécsen, 1885. évi május 1-én.

Lechner Antal,

mint Pécsen elhalt Gründler András és neje végrendeleti végrehajtója.

Árverési hirdetés.

Alulírott Gilvánfa község lakói ezennel közhírré teszik, miszerint Gilvánfa község tulajdonát képező bormérsi és hús-vágási jog, koresma-épület és az ehhez tartozandó mellék épületekkel együtt, valamint 3 hold szántóföld használatával f. évi június hó 4-én, délután 2 órakor a helyszínen, a legtöbbet ígérőnek 3 egymás után következő évre, vagy is 1885. évi október hó 1-től egész 1888. évi szeptember hó 30-áig nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Bnatpénzzel ellátott zárt ajánlatok alulírott előjárásnál szintén elfogadhatnak.

Vége az árverési feltételek Gilvánfa községi bírói háznál mindenkor betekintethetők.

Gilvánfa, 1885. május 3. (3-1)

Somogyi Gyula, körjegyző.

Torbo József, bíró.

Bár előítélet és gyanúsítások hátráltatják — de a valóban jó végre mégis út tár. Hogy ez tény, bizonyítja a mindinkább növekedő kereslet a valódi horgony Pain Expeller után. E rég bevált házi szer a legtöbb családnál mint hatékony bedörzsölési szer és úz, kőszvény, tagzsakgatás stb. ellen folyton kéndő tartatik és mindenki által, aki már használta hálából máskor is ajánlatik. Aki ennek valószínűleg önmaga tett hasznát utján meg akar győződni, az csakis „Richter-féle horgony Pain-Expeller”-t kérjen és hamisítványt meg ne vegyen. 40 és 70 kros árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van. Richter F. Ad. és tsa. Bécs. — Főraklár Prágában az „arany oroszlán” gyógyszerárban, Niklasplatz 7. (20-19) I.

HERMANN VINCZE

80 éve fennálló s jó hírnévnek örvendő

szűcs-üzlete

(Pécs, Irgalmas- és Teréz-utca sarkán)

a tulajdonos gyenge egészségi állapota miatt, az igényeknek minden tekintetben megfelelő gazdag felszereléssel

örök áron eladó

s azonnal átvehető.

A tágas üzleti helyiség s a mellette lévő kisebb bolti helyiség, nemkülönben az épületben több udvari lakás

f. évi október hó 1-étől

bérbeadandó.

132 (3-3)

Bővebb felvilágosítással a tulajdonos szolgál.

DREHER ANTAL-féle

PALACZKSEREK

valóságuk és hamisítanságuk jótállása mellett

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nál BUDAPESTEN,

vagy

DREHER A. serfőzdejében Kőbányán

rendelhetők meg.

118. (6-5)

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű reservált kiviteli ser jó eszközösbe.

Ismételadókat vételükhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, miszerint Vraesaris Pájo sároki lakos végrehajtónak Vraesaris Milos végrehajtást szenvedő elleni 55 ft 45 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében 20401. sz. a kibocsajtott árverési hirdetményben a sároki 115. sz. tjkben felvett (15. 16.) sz. sz. a. 24. sz. ház, udvar és kerte 330 ft kikiáltási árban Sirokon a bírói lakban 1885. évi május hó 18-ik napjának délelőtti 10 órájára kiltzött árverés az 1881. LX. t. cz. 167. §-a alapján Vraesaris Gliso végrehajtót érdekében is 20 ft 1 1/2 kr. töké-követelése s járuléai kielegetése végett megtartatni fog.

A pécsi kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóságának 1885. évi január hó 16-án tartott üléséből.

Kiadta:

Visy Pál,

k. törvénzi jegyző.

Mária-celli

gyomor-cseppek

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen

Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható: Pécsen: Balás Ödön, Kovács Mihály és Sipőcz István gyógyszerészek áruknál. Pécsvárad: Deorszky Béla gyógyszerésznél. Szigetvárt: Visy Sándor gyógyszerésznél. Siklóson: Rónai gyógyszerésznél. Sárvár: Keller Gyula gyógyszerésznél. Szécsény: Baltha László gyógyszerésznél.

Valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszeráránál és kórházakban Központi széküldési raktár nyitva és kiskisben. (13-6)

BRADI KÁROLY,

az „arany alhoz” címzett gyógyszerárban.

Kremzierben, Morvaországban.

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat!

500,000 márka

főnyereményt ígér kedvező esetben a hamburgi nagy pénzorszóját, mely a magas kormány által jóváhagyott s biztosított.

Ez az újabb játék-tervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban 100,000 sorsjegyből 50,500 nyereménynek eselleges 500,000 b. márka illetőleg:

1 nyerem. am.	300,000	26 nyrm. am.	10,000
1 " " "	200,000	56 " " "	5000
1 " " "	100,000	106 " " "	3000
1 " " "	90,000	253 " " "	2000
1 " " "	80,000	512 " " "	1000
1 " " "	70,000	818 " " "	500
1 " " "	60,000	31,720 " " "	145
2 " " "	50,000	16,990 nyeremény a m.	
1 " " "	30,000	300, 200, 150, 124, 94,	
5 " " "	20,000	67, 40, 20,	
3 " " "	15,000		

Ezen nyereményekből az első osztályban 2000 sorsolattal ki 117,000 m. összegben. — Az 1. oszt. főnyeremény 50,000 mt. tesz s a 2-ikban 60,000, a 3-ikban 70,000, a 4-ikben 80,000 az 5-ikben 90,000, a 6-ikban 100,000, a 7-ikben azonban esetleg 500,000, illetőleg 300,000—200,000 stb. márkára emelkedik.

A nyereményhúzókat hivatalból természetesen vannak megállapítva.

Ezen nagy, az állam által biztosított pénz-sorsjáték legközelebbi első osztályú nyeremény-húzására kerül

1 egész eredeti sorsj. csak 3.50 ft o. é.

1 fél " " " 1.75 ft o. é.

1 negyed " " " 90 kr. o. é.

Mindenemű megbízások, a pénz beküldése, postautoni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a legmondosabban teljesítetnek, s mindenki az állam ezimérével ellátott eredeti sorsjegyet tölük saját kezébe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltek, melyekből egy a nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megállathatók és minden húzás után érdekelt feleinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos húzási lapjot. Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bérmentve és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az összegnek visszafizetése mellett húzás előtt visszavenni. — A nyeremények kifizetése természetesen pontosan s az állam jóállása mellett történik. Csoportozatunk mindig a szerencse kegyeltje volt és érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizettük ki, többek között 250,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000 stb. márkával.

Egy ily, a legbiztosabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelőkeltebb részvétre lehet bizon számítani, s kérjük enél fogva, hogy minden megbízásnak megfelelően, minden megrendelést minél előbb, mindenesetre pedig f. é. május 15-ike előtt, az alábbi czéghöz küldeni.

Kaufmann és Simon,

bank- és váltóüzlete Hamburgban.

U. i. Ezennel köszönetünket nyilvánítjuk az eddig ajándékozott bizalomért, s kérjük a hivatalos tervezet áttekintése által a nagyszerű nyerési esélyekről meggyőződni, melyeket a sorsolások nyújtanak. 128. (11-3)

A fentebbiek.

A torontalmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVÉLET nyert. A bécsi 1883. évi nemzetk. gyógyszer kiállításon EZÜST ERMET nyert. A triezti 1882. évi kiállításon BRONZ-ERMET nyert. A gráci 1880-ik évi országos kiállításon ELISMERÉSI OKLEVÉLET nyert.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYÚVIZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmait alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmezt. érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiferjedt kedveltségnek örvendő.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv. szállítónál,
Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500.000
palaczk.

Pécsen kapható: Blauhorn Antal, Blauhorn J., Böhm Nándor, Böhm C. F., Dobszay A., Eisert János, Gyimóthy Gyula, Herdein Lajos, Hergert József, Lili János, Löw Lajos, Mautner Mór, Mitzv Mór, Nagy Gusztáv, Nick Károly, Puscher W. utoda, Reh Vilmos, Simon János, Spitzer Ádám, Spitzer Sándor fia, Tiglmann Alajos, Zsolnay Miklós, Irgalmasok gyógyszerárban, Sipőcz István gyógyszer. áruknál. (12-5)

Háziszükségletek és fehérneművarráshoz,

valamint

szabók, cipészek,

nyereggyártók, kalaposok, kárpitosok stb.

számára.

Az EREDETI SINGER VARRÓGÉPEK

minden más gyártmány előtt kitűnnek

mechanismus tökéletessége, egyszerű szerkezet, könnyű kezelés, feltűnő munkaképesség és nagy tartósság által.

(IV. 24-10)

Neidlinger G. Ferenczi-utca 6. sz.